

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Rebecca

urn:nbn:de:bsz:31-102436

SENTENTIA.

Iusticia commendat hominem, apud eos
qui non sunt omnino perditii.

REBECCA. Gen. 24.

ARGUMENTVM.

Dispensator Abrahami ducit Rebecca
filiam Labanis Mesopotamij, in matrimo-
nium, Isaac herili filio.

Dispensator Abrahami, Rebecca,
Laban, Bathuel.

Hecus heus puella, da mihi bibere paulum a-
quæ ex tua urna. *R.* modo uero perlibet, uir
optime. *Hem, bibe.* *2* Quinetiam ad aquabo tuos ca-
melos, quantum sat erit. *D.* At ego te pro isto bene-
ficio, dono hac in aure, atque his duabus armillis. *Sed*
age fac sciam, cuius sis filia: et an sit in aedibus tui pa-
tris locus, ubi possimus pernoctare. *R.* Equidem sum
filia Bathuelis, quem Melca peperit ex Nachore.
Straminis autem et pabuli apud nos affatim est,
nec non locus ad pernoctandum. *Sed ego curro in*
oppidum, ut nunciem hæc omnia domi, ita ut ha-
bent. *D.* *b* Ago tibi gratias, Ioua, quod non desti-
tuisti tua bonitate, et fide, Abrahamum herum
meum, tui cultorem: qui me deduxeris per eam uiam,
qua uenirem domum cognatorum domini mei. *L.*
Ain tu? *R.* Ita est. *L.* Et dono dedit tibi istam in-
aurem, et armillas? *R.* Etiam. *L.* Vbi reliqui-

a Humani
homines ul-
tro plus eti-
beneficio-
rum conse-
runt, quan-
orantur.

b Pij Dei e-
ga se bene-
cia agnos-
cunt atque
predicant.

19 DIALOG. SACRORVM

sti? R. Ad fontem, & ecce cum tibi apud camelos. L. Precor tibi Iouam propitium homo.

D. Et ego tibi uicissim, uir humanissime. L. Narrauit nobis hæc soror mea Rebecca, qui nam sis, et unde uenias. Quod cum primum audiui, statim curauit parari tibi diuersorium, & tuis camelis stabulum, ne foris maneat. Quamobrem sequere me.

D. Ago tibi gratias pro tanta comitate & diligentia. Sequor. L. Eamus hac. Hic sunt ades nostræ: Vos curato hos camelos stramine & pabulo. Vos afferte aquam lauandi pedibus huius, & comitū. Bene est, accumbite. D. Dabitis mihi ueniam.

Bonus pro
rator ma-
is memor
est officij
i, quam uo-
luptatis.

c Non capiam cibū, quin prius dixerō, cuius causa huc uenerim. L. Dic ergo. D. Ego sum seruus Abrahami, hominis quem Deus ditauit mirum in modum, oue, capra, boue, argeto, auro, seruis, ancillis, camelis, atq; asinis: cui etiā iam seni Sara uxor peperit filium, quem ipse constituit hæredem ex asse, meq; etiam iureiurando astrinxit, ne locarem ei nuptū, quæ esset ex Cananeis, in quorū terra habitaret ipse: sed irem domum paternam, eiq; eligerem uxore gentile. Cui cum ego dicerē: Quid si mulier nolet me sequi? d Deus, inquit ille, cui ego per omnem uitam parui, tecum mittet nuncium suum, qui tibi secundabit hoc iter: ita sumes filio meo uxorem mihi gentilem, ortamq; ex domo paterna. hæc re exolueris te religione iurifurandi,

quo

Pij deū si-
ad futurū
erit spe-
rant.

quo te astringo: si forte nō impetraueris ut mulier te sequatur. ita persuasum est mihi ut ueniret. Cūq; hodie uenissem ad fontē, ita cogitabā mecū: ^e Ioua Deus heri mei Abrahami, si tu mihi ades in hoc itinere, da mihi ut me nunc hic stante ad fontem, ueniat puella haustura, quæ mihi roganti det aquam ex urna bibendā: atq; etiā aquetur meos camelos, ut intelligā eam esse quam destinaſti hero meo. Vix hæc mecum tacitus cogitaram, cum subito ecce egressa Rebecca, ferens urnam in humeris, descendit ad fontē, atq; haurit. Et cum petiuissem potum ex ea, cōfestim deposita urna offert, et dicit eiam sese adaquaturam camelos: quod et fecit, adaquauitq; me et camelos. Ego quaesiui ex ea, cuius esset filia? Respondit: Batuelis filij Nachoris, ex Melcham. Tum ego accōmodaui fronti eius in aurem, et manibus armillas: et sum misse adorās Iouā deū heri mei Abrahami, gratias egi quod deduxisset me in rectā uiam, ad conciliandam filiam herilis cognati filio herili, quam ex his argumentis intellexi eam esse. Nunc ergo, si certū est uobis facere hoc beneficiū domino meo, facite ut sciam: sin minus, nihil secius, ut insistam aliam uiam. L. ^e Hæc res planē ex Deo orta est, neq; nos omnino possumus repugnare tibi. B. Ita habet. Proinde habe tibi Rebeccam tuo arbitrato, eamq; ducito nupturā hero tuo, sicut uisum est Iouæ. D. Gratiā habeo Deo primū,

e Deus p
mentem in
cit ad ea p
tenda, qu
ipse eis pr
parauit.

f Ex felie
gociorū
gressu in
animadu
tere lice
desse De

20 DIALOG. SACRORVM

qui ita uoluerit: deinde uobis, qui nō repugnaueritis. Tu uerò Rebecca, & uos, non recusabitis hæc quantulacumq; dona, quæ attuli iussu mei domini.

SENTENTIA.

Deus dirigit pios in uiam, eorumq; actiones secundat.

IDVMVS. Gen. 25.

ARGVMENTVM.

Esaus uendit Iacobo fratri prærogatiuam ætatis.

Esaus, Iacobus.

Imperti mihi de rufo, de rufo isto. nam redeo rufre exanimatus lassitudine. i. Vede mihi in præsentia prærogatiuam tuæ ætatis. **E.** En ego iam iamq; emorior: quò mihi istam prærogatiuam? **I.** Ergo confirma mihi iam nunc uenditionem iureiurando. **E.** Confirmo, quid uis? iuro, addico. nihil facio ius istud ætatis, præ edulio.

SENTENTIA.

Breuisima uoluptas hominē priuat perpetuis bonis. Idem vsuueniet impijs, qui amore carnalium uoluptatum prodigunt bona cœlestia.

VENATOR. Gen. 27.

ARGVMENTVM.

Iacobus arte materna prauertit à patre facilitatem Esai. Esaus serius ueniens, frustra lachrymatur.

Re-

Rebe-

Pater tuus
me audien
bon pulpamen
tu, antequam
in ate fieri. Ad
hæc os opimos, e
tu, quæ maxim
hæc precetur.
inter nullo sus est
ne utreflauerit,
quæ mihi male, no
uocatione ego p
norum. i. Si i
nihil magno pere
de ex prudeter.
uon. nam ut at
postponet Iacob
uobis plus amo
uæ, quæ cœlesti
nata fuerit. i.
Nihil bene: age
cuiusmodi scio su
perata sunt omni
ta preciosa Esai, c
tu te cõdeceet. i.